

кипълъ бой. Всичкото врѣме не се чувало друго освѣнъ гърмежи и викове: упра! Русскитѣ солдати правяли по-слѣдни усилия за да овладѣятъ редута. Най-подиръ Криденеръ далъ заповѣдь на войската да отстѫпва; гърмежите още дѣлго врѣме не прѣставали.

Тукъ трѣба да поменемъ, че на лѣвия флангъ князъ Шаховской захванжъ да напада сѫщо по $2\frac{1}{2}$ часа по пладне. Генералъ-майоръ Горшковъ самъ повель 125-й Курский и 126-й Рилский полкове върху турскитѣ укрѣпления. Неустранимитѣ стрѣлци се хвѣрлили въ траповетѣ на неприятеля, отблѣснали го къмъ траншеитѣ, отъ гдѣто поченжли още по-силенъ, още по-убийственъ огънъ. Много губиль Горшковъ, но той взель най-подиръ и траншеитѣ. Залавя се ржченъ бой, гжди съ гжди. Рилский полкъ взема едно подкрѣпление, а Курский по-послѣ друго. Въ това врѣме дѣсния флангъ билъ въ твѣрдѣ мѣжно положение; но стигнало му подкрѣпление и неприятельтѣ билъ отблѣснатъ отъ дѣсния флангъ. Когато генералъ Горшковъ втори пѣтъ удариъ напрѣдъ, той стигналъ до воденицитетѣ. Турцитѣ искарали нови, прѣсни сили и се помѣчили да заобиколятъ русската войска и отъ къмъ двата фланга съ конницата си. Вече се стѣмнѣвало. Лѣвий флангъ билъ подкрѣпенъ още отъ баталиона на Ярославския полкъ; въ това сѫщото врѣме Скобелевъ прѣдприелъ съ всичките си сили по-слѣдно нападание върху Плѣвенъ. Но защото вече се стѣмнѣвало, войскитѣ били много уморени отъ цѣлъ-день борба, и защото ранени и убити имало твѣрдѣ много, то рѣшили за по-добрѣ да се отстѫпи на първата позиция прѣдъ колибите Радишево. Да се поднови боя на другия день било невѣзмозно по причина на силното отслабванье на русскитѣ войски; освѣнъ това нѣмало и резерва: всички солдати влазяли въ огънъ.

Турскитѣ ба бати пакъ не смѣели да подгонятъ руситѣ; а то е било най-лесното нѣщо и, не ще каз-